

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 64/2024
01.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Александра Степановића и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Немање Симановића и др., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Немање Симановића, адвоката Предрага Вулевића и окривљеног АА, адвоката Срђана Миловановића, поднетим против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 734/21 од 28.02.2023.године и Апелационог суда у Београду Кж3 16/23 од 06.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 01.02.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Симановића, адвоката Предрага Вулевића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 734/21 од 28.02.2023.године и Апелационог суда у Београду Кж3 16/23 од 06.10.2023. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Миловановића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 734/21 од 28.02.2023.године и Апелационог суда у Београду Кж3 16/23 од 06.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 328/20 од 01.06.2021. године, окривљени Немања Симановић и АА, у ставу I изреке, сходно члану 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33.КЗ. Истом пресудом, оштећена спортска кладионица „Mozzart“ ДОО из Београда је упућена да имовинскоправни

захтев оствари у парничном поступку, док је одлучено да у том делу трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава. Ставом II изреке пресуде, окривљени ББ је сходно члану 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1.КЗ. Истом пресудом, оштећена спортска кладионица „Mozzart“ ДОО из Београда је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку, док је одлучено да у том делу трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава. Ставом III изреке пресуде окривљени Немања Симановић и ВВ, сходно члану 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33.КЗ. Истом пресудом је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 734/21 од 28.02.2023.године, ставом првим, усвајањем жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду у делу у којем се побија став I изреке пресуде, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 328/20 од 01.06.2021. године у ставу I изреке пресуде, тако што су окривљени Немања Симановић и АА оглашени кривим да су извршили кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33.КЗ, па је другостепени суд окривљеном Немањи Симановићу претходно утврдио казну затвора у трајању од две године због извршења кривичног дела из члана 206. став 1. у вези члана 33.КЗ и узео као утврђену казну затвора на коју је окривљени осуђен пресудом Вишег суда у Београду К 447/11 од 18.12.2019.године, правноснажна 10.06.2020. године, у трајању од две године и шест месеци, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 22.02.2010. године до 24.02.2010. године, те од 30.12.2017. године до 09.05.2018. године и од 25.12.2018. године до 18.03.2020. године (када је упућен на издржавање казне затвора), а окривљеног АА је другостепени суд осудио због извршења кривичног дела из члана 206. став 1. у вези члана 33.КЗ на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, уз урачунавање времена које је окривљени провео на задржавању од 18.02.2010. године до 20.02.2010. године. Истом пресудом окривљени Немања Симановић и АА су обавезани да на име паушала суду плате износ од по 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и да надокнаде трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем. Ставом другим исте пресуде, одбијена је жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду у делу који се односи на окривљеног ББ за кривично дело описано у тачки II изреке пресуде и окривљеног Немању Симановића за кривично дело описано у тачки III изреке пресуде, па је у том делу првостепена пресуда потврђена. Ставом три исте пресуде, одбачена је жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду у односу на окривљеног ВВ као неуредна.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж3 16/23 од 06.10.2023. године, усвојене су жалбе браниоца окривљеног Немање Симановића и браниоца окривљеног АА и преиначена је пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 734/21 од 28.02.2023.године, само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у

Београду у односу на окривљеног Немању Симановића задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од две године, због извршења кривичног дела из члана 206. став 1. у вези члана 33.КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим и узео као правилно утврђену казну затвора на коју је окривљени осуђен пресудом Вишег суда у Београду К 447/11 од 18.12.2019.године, правноснажна 10.06.2020. године, у трајању од две године и шест месеци и осудио окривљеног на јединствену казну затвора у трајању од три године у које му је урачунао време проведено у притвору од 22.02.2010. године до 24.02.2010. године, те од 30.12.2017. године до 09.05.2018. године и од 25.12.2018. године до 18.03.2020. године (када је упућен на издржавање казне затвора), а окривљеног АА због извршења кривичног дела из члана 206. став 1. у вези члана 33.КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од једне године у коју је окривљеном урачунао време проведено на задржавању од 18.02.2010. године до 20.02.2010. године, док су у преосталом делу жалбе браниоца окривљеног Немање Симановића и браниоца окривљеног АА, одбијене као неосноване и другостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Кж1 734/21 од 28.02.2023. године и Кж3 16/23 од 06.10.2023. године, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног Немање Симановића, адвокат Предраг Вулевић због повреда закона из члана 485. став 4. ЗКП у вези члана 439. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, да укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи другостепену одлуку и одлуку донету по правном леку или само одлуку по правном леку у корист окривљеног.

- бранилац окривљеног АА, адвокат Срђан Миловановић, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 88. у вези члана 15. и 16. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, да укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи одлуку донету у поступку по редовном правном леку, као и да одложи извршење правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду до одлуке суда по овом захтеву.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Симановића Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Симановића, адвоката Предрага Вулевића је неоснован, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Миловановића неблагоприятен.

Из образложења захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Симановића, адвоката Предрага Вулевића, произилази да бранилац указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да у опису другостепене пресуде која се побија захтевом нису садржане чињенице ни околности које се тичу субјективног односа окривљеног Немање Симановића према извршеном кривичном делу, односно да није описан умишљај, конкретно чињенице које се тичу свести и воље окривљеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Симановића, по оцени Врховног суда, не могу се прихватити као основани.

Кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика чини онај ко употребом силе против неког лица или претњом да ће непосредно напасти на живот или тело одузме туђу покретну ствар у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист.

Одредбом члана 14 став 1. КЗ прописано је да је кривично дело оно дело које је законом предвиђено као кривично дело, које је противправно и које је скривљено, а одредбом члана 22. став 1. КЗ прописано је да кривица постоји ако је учинилац у време када је учинио кривично дело био урачунљив и поступао са умишљајем, а био је свестан или био је дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено.

У изреци првостепене пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 734/21 од 28.02.2023. године, која је преиначена само у погледу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Београду Кж3 16/23 од 06.10.2023.године, наведено је да су окривљени Немања Симановић и АА у време и на месту ближе описаном у изреци „ претњом да ће непосредно напасти на живот и тело оштећене ГГ, раднице спортске кладионице „Mozzart“...одузели на штету кладионице износ од 236.588,00 динара, у намери да њиховим присвајањем прибаве себи противправну имовинску корист, у урачунљивом стању, свесни да је њихово дело забрањено, на тај начин што су маскирани фантомкама, наоружани ножевима, ушли у кладионицу, у којој се поред наведене раднице, налазило још неколико играча, са ножевима у рукама, па је окривљени Симановић пришао продајном пулту који је био затворен вратима од иверице, ногом развалио врата, ушао у продајни део, где се за пултом налазила оштећена ГГ, уперео у њу нож, говорећи јој „Дај паре, отварај сеф“, на шта се она сагла испод пулта, укуцала шифру и отворила сеф, у ком тренутку је оштећеној са предње стране пришао окривљени АА, држећи у левој руци нож, а у десној ПВЦ кесу...наредивши играчима који су били у кладионици да легну на под.... а за то време је окривљени Симановић из сефа одузео сав дневни пазар у крупним апоенима и излазећи из продајног дела, одузети новац ставио у кесу, коју је у руци држао окривљени АА, а потом обојица окривљених трчећи побегли из кладионице.... отишавши до куће окривљеног Симановића, где су одузети новац поделили на равне делове, при чему су били свесни свог дела и хтели његово извршење.“

Према томе, у изреци наведене пресуде описана је кривица окривљеног Немање Симановића и то навођењем субјективних елемената кривичног дела – урачунљивости, као и умишљаја, описивањем да су окривљени били свесни свог дела и хтели његово извршење, у намери прибављања противправне имовинске користи за себе, те је наведена свест о противправности, као и објективни елементи кривичног дела, што све чини правилан опис кривичног дела за које су оглашени кривим.

Стога су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Симановића, адвоката Предрага Вулевића, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Поред тога, бранилац окривљеног Немање Симановића, адвокат Предраг Вулевић у преосталом делу захтева истиче чињенице везане за ток претреса пред другостепеним судом у смислу члана 449. и 450. ЗКП. Осим тога, даје сопствену анализу изведених доказа и шта је из ког доказа утврђено, на који начин суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП, док наводима о неразумљивости изреке побијане пресуде, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, које Врховни суд није разматрао, с обзиром да није реч о разлозима из члана 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10), став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном поступку и поступку пред жалбеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињенице да је окривљени АА, пресуду Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 16/23 од 06.10.2023. године, према доставници из списка предмета, примио дана 15.11.2023. године, па је последњи дан за подношење захтева за заштиту законитости био 15.12.2023. године (петак), а да је његов бранилац, адв. Срђан Миловановић захтев за заштиту законитости поднео дана 18.12.2023. године Врховном суду у Београду, дакле након протекла рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП,

то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА оценио неблаговременим.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца Немање Симановића, адвоката Предрага Вулевића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у ставу I изреке пресуде и захтев одбио као неоснован, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Миловановића је одбацио, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и одлучио као у ставу II изреке пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић